

Да бъдем Божествени хора, това подразбира постоянно да живеем в светлина. Ако човек може непрекъснато да живее в светлина, той е постигнал вечното щастие.

Ако човек придобива и раздава без любов, животът няма смисъл.

Любовта е закон на противодействие срещу нисшето в човека. Всеки, който не противодейства на нисшето в себе си, той не люби. Това не подразбира, че трябва да бъдеш груб със себе си. Не, ще бъдеш мек и ще противодействаш на нисшето.

Втората фаза на Любовта е щедростта, жертвата. Дойде ли Любовта в човека, той ще отвори касата си, ще отвори сърцето си и разумно ще дава. Понеже всички хора съставляват части, удове на великия Божествен организъм, те трябва взаимно да си подпомагат в името на тази велика Любов.

Само онзи човек е разбрал живота и познал Бога, който в своя стогодишен живот не е допуснал в душата си нито едно съмнение. Отвън могат да пристигат много вълнения, важно е те да не проникват в душата или в съзнанието на човека. Когато морските вълни се бушуват и удрят стените на парахода отвън, това е едно нещо; когато вълните пробиват парахода и влизат вътре в него, това е съвсем друго нещо.

Понякога ние искаме да въздействаме на Бога да направи неща, които не са в съгласие с Неговите закони, т.е. със законите на живата природа. Мислите ли, че може да се въздейства на Бога? В света съществува закон, който регулира отношенията. Според този закон Бог е готов да направи всичко, което е разумно. Щом е въпрос за нещо разумно, Бог ни отговаря още при първия зов, отправен към Него. Речем ли да искаме невъзможни неща от Бога, тогава иде и Божествената пръчица. Тази пръчица не е нищо друго, освен показалеца на Неговата ръка, с който Той иска да ни каже, че това, което в дадения момент желаем, не носи благо за нашата душа.

Доброто, красивото в света всеки може да направи и то по всяко време.

Добрите мисли, които сме посяли в човешките умове, сърца и души, са истинските придобивки на живота. Да помогнете на човека, това не подразбира да му дадете парче хляб, но да му кажете онази съществена дума за случая, която ще даде своите добри плодове. Парчето хляб днес ще се изяде, утре пак е нужно, а съществената дума, паднала на добра почва, дава днес 30, утре 60, други ден 100 семена. И аз искам тази вечер да ви кажа само една съществена дума: *Вяра!* Защо

и за какво ще ви послужи тази дума, не питайте. Писанието казва: „Без вяра не може да се угоди на Бога“. И аз казвам: Без вяра не може да се придобие Любовта; без вяра не може да се придобие Мъдростта, знанието, без вяра не може да се придобие Истината. Без вяра няма растене. Без вяра не може да се постигне нищо в света. Вярата е единствената сила, която движи света. Тя е първата стъпка в живота на човека. Имаш ли вяра, ще придобиеш търпение. Вярата е първият слуга, който ще ти каже: „Влез, където искаш. Всички врати са отворени за тебе.“ Тя сама ще ти показва в коя врата можеш да влизаш и през коя - да излизаш.

И сега като задача за цялата година ви давам дума та „вяра“. Вие искате да ви се даде един ключ. Вярата, това е ключът, с който трябва да работите. Обезсърчите ли се, кажете: „Вяра!“ Срещнете някоя мечка на пътя си, кажете: „Вяра!“ Мечката ще мине и замине покрай вас, без да ви причини някаква пакост. Нямайте пет пари в джоба си, кажете: „Вяра!“ Нямайте приятели, кажете: „Вяра!“ Няма да мине много време и приятелите ви един след друг ще дойдат при вас. Вяра трябва на хората, а не вярвания! Да вярваме в Бога без никакво колебание и съмнение, да знаем, че живеем в разумен свят, това е великото, славното в живота. И тогава всички, които са около нас, ще разберат, че ние имаме жива вяра в себе си. Ако учителят има тази жива вяра, като влезе между учениците си, и той ще ги разбира, и те ще го разбират. Ако и учителите, и учениците живеят в живата вяра, те ще работят с въодушевление. Интелигентният човек има вяра. Той разбира нещата изведнъж, няма защо да му се доказват. Казвам: Дръжте в себе си ключа на вярата! Никаква друга философия не ви трябва. Имате ли вяра, ще имате и знания. Навсякъде ходете, но вярата си дръжте! Какво е вярата, не чоплете, ако искате да имате успех в живота си. Винаги носете със себе си ключа на вярата! Дръжте го на чисто място! Във вода не го туряйте! На хората не го давайте! Носете го на лявата страна, до сърцето си и по десет пъти на ден проверявайте седи ли този ключ на мястото си. От сутрин до вечер дръжте ключа на вярата в себе си, да не би някой да го открадне. Отиваш на работа, провери в тебе ли е ключът. Ако е в тебе, не бой се; не е ли в тебе, много нещастия могат да те сполетят. Така е било от паметивека, така ще бъде и до скончанието на света. Без вяра не може да се угоди на Бога. Без вяра няма живот.

И тъй тази вечер ви се даде светлата и мощна дума „вяра“, с която всички недоразумения ще престанат и всичко ще тръгне по мед и масло. Служете си през цялата година с ключа на вярата и догодина ще проверим как сте го употребявали. Ние ще проверим дали този ключ седи още във вътрешния джоб, до сърцето ви. Този ключ не е нито железен, нито златен. Той е от диамант; изработен е в една от първите фабрики на Божествения свят. Когато ангелите проверяват сърцата на хората, те гледат дали този ключ е на местото си, дали е употребяван или не. Бог казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“ Защо Бог иска именно сърцето на човека? - Защото там е ключът на вярата. Когато този ключ отваря и затваря сърцето на човека, Любовта влиза и излиза свободно през него. Когато този ключ не отваря и не затваря сърцето на човека, Любовта не влиза и не излиза свободно. Какво става с такова сърце? То се покваря. И тъй, ще знаете, че сърцето носи ключа на вярата.

Това е угощението, което тази вечер ви дадох отгоре. Носете със себе ключа на вярата и каквото желаете, ще постигнете!

Резюме на лекция от Учителя, държана на 6 януари, 1925 г., София.